

[Dohrmann]

træde gældende bestemmelser. Er det det, hr. Svend Heiselberg roser ministeren for? Eller vil hr. Svend Heiselberg påstå, at det er forkert, hvad fiskerne siger, og at det er fiskerne, der er noget i vejen med? Der er et eller andet, der er helt galt, og det vil jeg også gerne have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne til hr. Dohrmann sige, at jeg roser ministeren, fordi jeg finder, at der er god grund til det, og fordi det har været vanskeligt at skulle administrere kvoterne i en tid, hvor man må erkende, at industrifiskeriet har været totalt urentabelt, fordi de kvoter, som man har haft for andre fiskearter, har været utilstrækkelige. Hvis man prøver at se på, hvordan forholdene har været, må man sige, at det er administreret på en god og en fornuftig måde.

Men det er da klart, at når fiskerne kommer i den situation, at de pludselig ser, at der ingen muligheder er længere, så overreagerer de i håb om, at der kan findes en løsning på anden vis. Det synes jeg også ministeren har forsøgt med de forskellige ordninger, han er kommet med, f.eks. det forslag, som Fremskridtspartiet går imod, om at udtage 15 pct. af fiskerflåden, sådan at fangstkapaciteten tilpasses det mulige fiskeri.

Hr. Gade spørger efter, om vi går ind for en regulering. Ja, det gør vi, men vi går ikke ind for, at det er Folketinget som sådant, der skal regulere, men Folketinget har, som jeg også har sagt, vedtaget at nedsætte nogle udvalg, som skal forestå den regulering. Det er ikke Folketinget som sådant, der skal bestemme, at nu må man fange torsk og kuller så og så mange dage om ugen eller om måneden. Det har vi ingen muligheder for herinde at bestemme, og det skal vi heller ikke. Det fremgår heller ikke af dagsordenen, at det er noget af det, vi skal. Nej, vi har nogle reguleringsudvalg, som Folketinget har besluttet at nedsætte, og de beslutter, hvordan reguleringen skal være. Anderledes kan det naturligvis ikke foregå.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg ville ønske, det var så let, som hr. Gade giver udtryk for. Hvis det var så let, var der ikke

grund til, at erhvervet, ministeriet, fiskeriministeren og Folketinget skulle bruge så megen tid på at diskutere fiskeriets reguleringer.

Jeg vil meget enkelt sige til hr. Gade, at når det kan give problemer med kontrol, er det selvfølgelig, fordi der er forskellige tidspunkter i fiskeriet, hvor reglerne strammer mere eller mindre. Når de fiskere, der lå nede ved Langelinie, med rette kan sige, at de ikke kan fiske med de eksisterende regler længere, er det bl.a., fordi torskekvoten var opfisket. Den lille rest, der var tilbage, var man nødt til at regulere på den måde, at man sagde, at man kun måtte have 1.000 kg pr. rejse. Ethvert fartøj, der tager ud og driver et andet fiskeri, f.eks. rødspættefiskeri, vil meget nemt komme i konflikt med den regel, fordi 1.000 kg ikke er ret meget. Hvis kvoten havde været meget større og man kunne sige: I må gerne have 10.000 kg pr. rejse, ville der ikke være problemer med den regel, fordi man så kunne drive sit rødspættefiskeri og aldrig nogen sinde ville fange de 10.000 kg. Dermed ville der altså heller ikke blive nogen problemer.

Det, man altså skal lære om fiskeriet, er, at reglerne har en forskellig styrke i fiskeriet på forskellige tidspunkter. Det afhænger også af, hvordan fisken vil optræde. Hvis nu torsk og rødspætter vil optræde sammen, er der nogle problemer. Hvis de ikke optræder sammen, er der ingen problemer.

Derfor tror jeg ikke, hr. Gade, at vi kan løse problemerne bare ved at slå ud med hånden og sige: nu vedtager vi nogle principper. De, der arbejder med dette til dagligt i ministeriet og i organisationerne, ved i alle tilfælde, hvor svært det er. Jeg synes, man skulle vise dem den respekt, at man erkender, at det er svært. Det er ikke et problem, en folketingspolitiker kan bruge 10 minutter på at løse.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Til hr. Kent Kirks sidste: Jeg tror ikke, det er let. Jeg tror, det er svært. Jeg konstaterer, at netop de gode eksempler, som hr. Kent Kirk fremførte, egentlig viser, at det grundlæggende problem i torskefiskeriet blev, at vi kom i den klemme, at kvoten var opbrugt for tidligt. Hvem er ansvarlig for det? Ja, jeg kan ikke finde andre end fiskeriministeren og de kræfter, han måtte støtte sig til. Det er dér, problemet ligger.